

SIEM PRAAMSMA'S

Humpo Hot'sflots

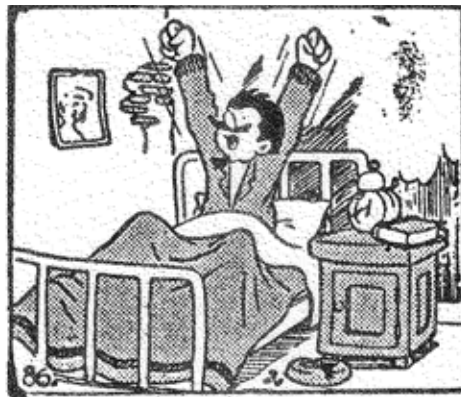
deel 3

Koning
voor een Dag

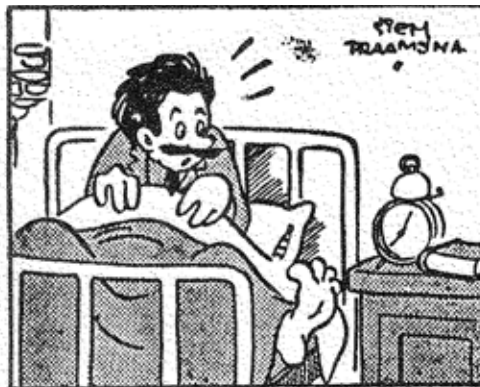
TEKST EN TEKENINGEN DOOR SIEM PRAAMSMA

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

86. O, ja! Het is winter

Op een morgen ontwaakte Humpo Hotsflots met een luide geuw, ging rechtop in bed zitten en rekte zich naar hartelust uit. „Tjonge-jonge wat heb ik lekker geslapen!” zei hij tegen zichzelf. „Maar niet zo erg lang geloof ik..... Hoe laat is het eigenlijk? Zeven uur..... Da's erg vroeg voor een kunstenaar als ik om al op te

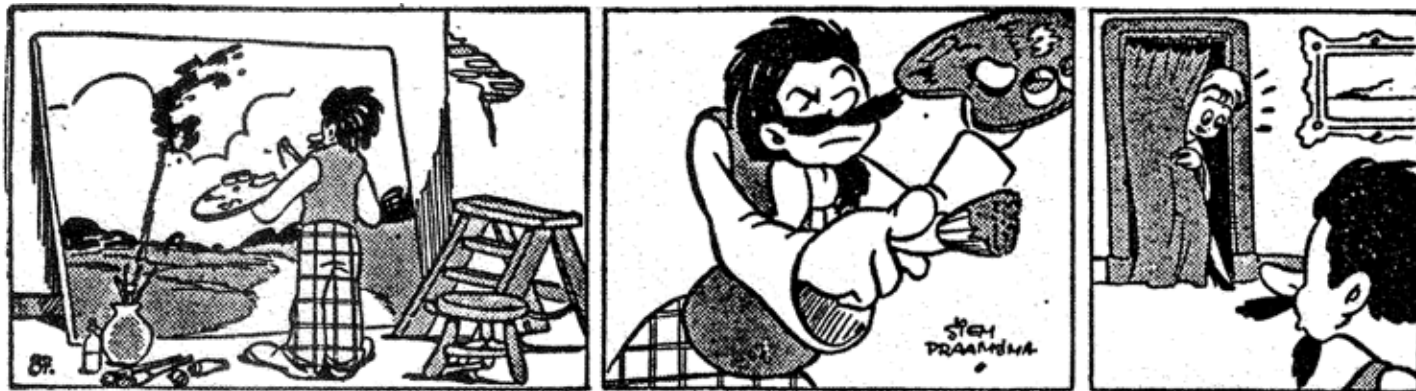
staan... Ik denk niet, dat mijn fijnbesnaarde ziel op dit onmenselijke uur reeds ge... er... hoe heet het, eh... gedisponeerd, ja gedisponeerd is om kunst voort te brengen... En hoe is de temperatuur?” Hij stak een been buiten het dek, maar trok het gauw weer terug, vanwege de kou. „O, ja, dat is waar ook”, zei hij, „het is winter!” Hij be

sloot toch maar uit bed te gaan en zich aan te kleden. „Hm!” zei hij, terwijl hij de laatste hand aan zijn toilet legde, „ik moet bij tijd en gelegenheid ook eens een andere spiegel hebben! Je kunt er nauwelijks in zien of je je das om je hals of om je arm knoopt!”

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

87. Een Dagwacht

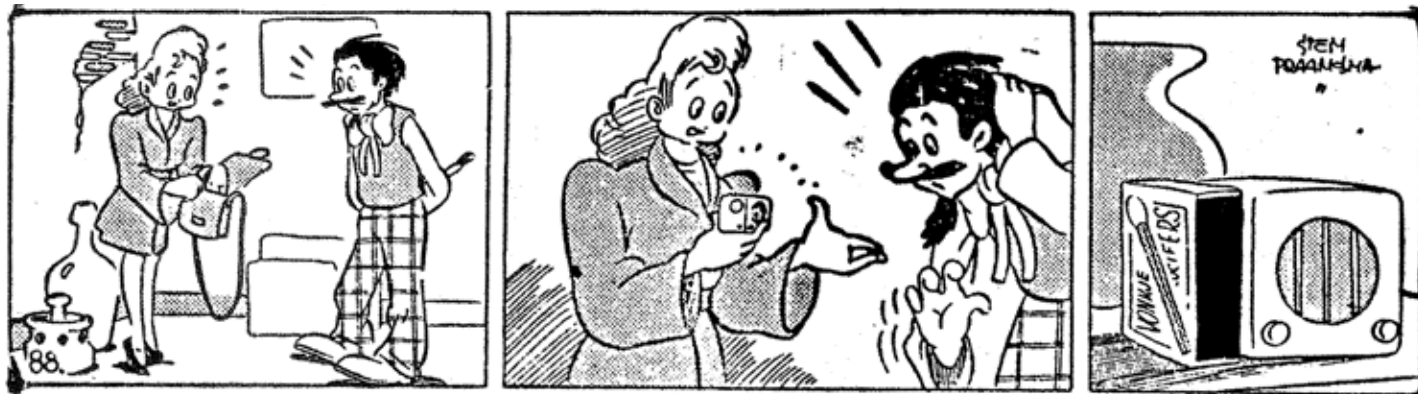

Humpo Hotsflots was aan een heel groot schilderij bezig. Enfin, dat kunnen jullie op het plaatje zien. „Ja”, zei hij, terwijl hij allemaal mooie paarse strepen in de wolken maakte, „Ik heb altijd zo graag eens een groot schilderij willen maken. Zolets als de

Nachtwacht of Dagwacht, zoals-ie tegenwoordig heet... Maar ik had nooit genoeg geld om zo'n groot stuk linnen te kopen... Het is maar fijn, dat ik dit van Evelentje heb kunnen lenen, anders was mijn wens nooit vervuld geworden. Ja, die Evelentje is

een aardig meisje...!” Hij wilde juist nog meer paarse verf aan het doek bevestigen, toen er trippelende voetstapjes op de gang klonken en het voorwerp van zijn overpeinzingen juist binnenkwam.

88. Een vreemd toestelletje

„Daaaag!” riep Evelientje vrolijk. „Ben je al op? Ik dacht, dat Kunstenaars nooit zo vroeg bij de hand waren! Ik heb zo iets leuks gekocht. Moet je zien, wat aardig! Heb je ooit zo iets moois gezien? Nee, natuurlijk, want jullie schilders zien alleen

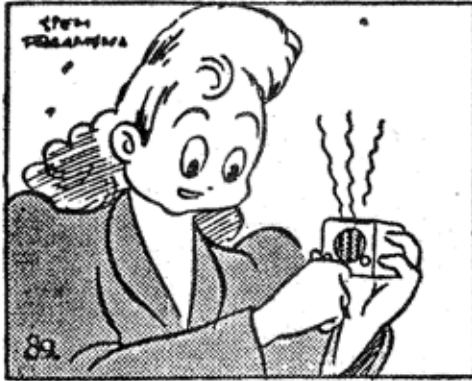
maar verf en penselen en stillevens en landschappen en dat soort vervelende dingen... Maar kijk dit nu eens! Weet je, wat dit is? Neen hè? Dan zal ik het je maar vertellen. Het is een radio-ontvang- en zendtoestel. Het kleinste ter wereld! Heb je soms een lu-

cifersdoosje? Zet het er maar eens naast op tafel... zie je wel? Het is net zo groot als het doosje!”

Humpo Hotsflots had met stijgende verbazing naar Evelientje geluisterd en met grote ogen naar het vreemde toestelletje gekeken, dat Evy uit haar tas had gehaald

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

89. Het dak op

„Luister!” sprak Evellentje, en ze pakte het toestelletje van de tafel om het Humpo te demonstreren. Ze draaide aan één der knopjes en een stem zei: „Ittisdeblebiesleh-comsurvis, hierisdenjoews”. „Dat zijn de Engelse nieuwsberichten,” vertelde Evy trots. „Zie jewel, wat een enorm leuk, aardig ding het is?” Ze draaide weer aan een knop, en een andere stem zei: „Dit was de

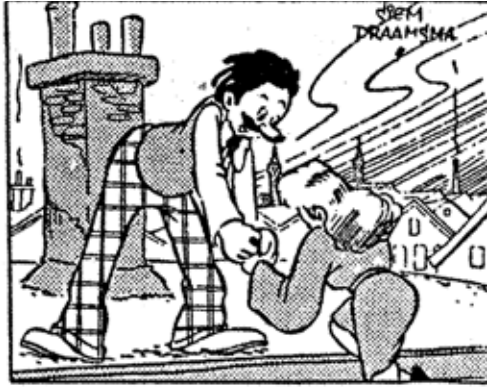
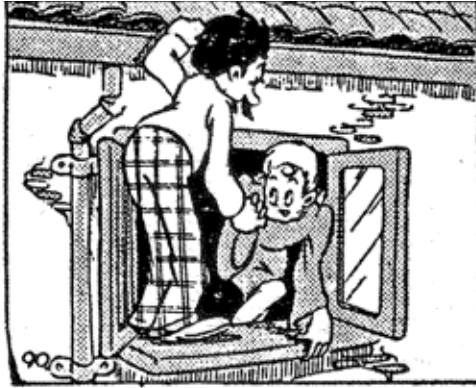
Heer Zonderbon, die een lezing hield over de bestrijding van de Zwarte Gif-handel...” „O!” zei Evy, terwijl ze verder draaide. „wat jammer, dat we dat niet gehoord hebben, hè Humpie? Dan hadden we het nu geweten.....!”

„Ja...!” zei Humpo Hotsflots, die nog niet helemaal over zijn verbazing heen was,

„maar... eh... je zei ook iets over uitzenden, enne... „O ja, dat is waar ook” zei Evy weer ijverig in haar tasje scharrelend. „Ik heb twee van die toestelletjes. En als je in het ene spreekt dan kun je dat met het andere opvangen, waar het ook is! Zullen we de proef eens nemen? Ga mee, dan klimmen we op het dak!”

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

90. Humpo moet ver weg

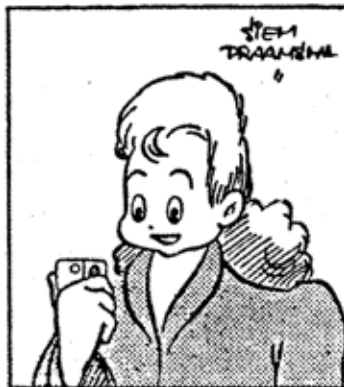
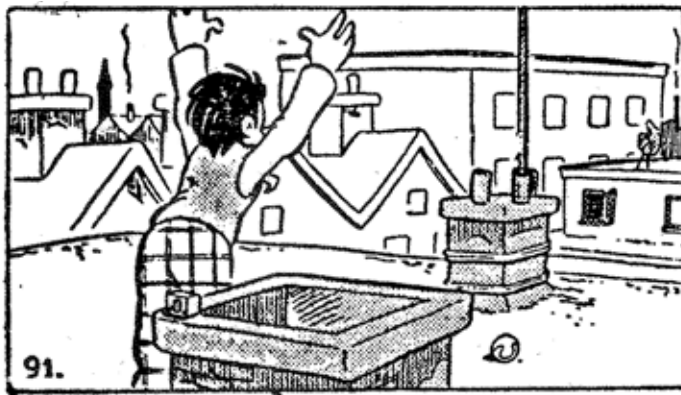
Zo gezegd, zo gedaan, Humpo Hotsflots en Evelientje klommen het raam uit en de dakgoot in. Ze scharrelden langs het schuine dak, tot ze bij een dak kwamen, dat recht was en waar ze gemakkelijk op kon-

den klimmen. „Nu moet jij zo ver mogelijk weg gaan!” zei Evy tegen Humpo, „en als we elkaar dan niet meer kunnen verstaan, dan nemen we de proef met de toestelletjes!” Humpo Hotsflots klom dus aan de an-

dere kant weer van het platte dak af en begon een tocht langs schoorstenen, antenne-palen, dakgoten en regenpijpen, tot hij ergens was, waar Evy en hij elkaar niet meer konden verstaan.

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

91. Humpo vertrouwt het niet

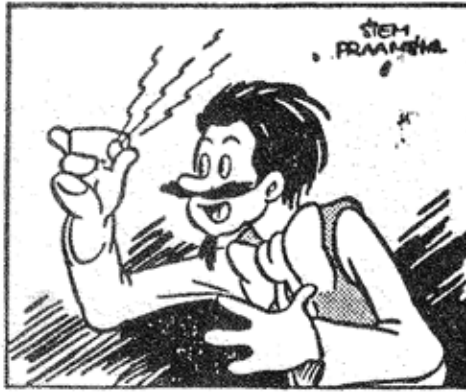

„Zo”, zei Humpo Hotsflots, toen hij veilig was aangeland. „Nu kan het spul beginnen! Ik ben benieuwd, wat het uithaalt. Ik heb niet zo'n vertrouwen in het kleinste dit-oftat van de wereld. Ik heb altijd gedacht dat

je voor een uitzending een heel groot gebouw nodig had met verschrikkelijk ingewikkelde apparaten en heel hoge zendmasten erbij... maar enfin...!” Hij zwaalde met zijn armen ten teken, dat Evellentje met

spreken kon beginnen. „Hallo, Humpie-dum-pie!” zei Evy, „Kun je me verstaan?” „Ja, zeker!” antwoordde Humpo Hotsflots, „alsof je hier naast me stond!”

92. Evelientje vindt Humpo wel aardig

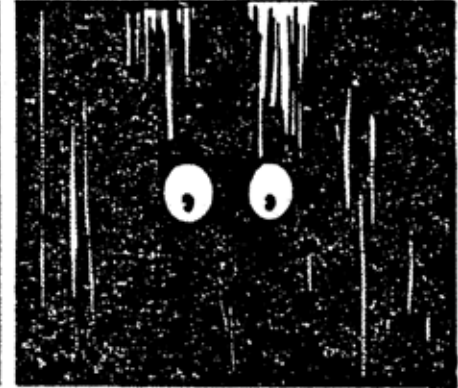
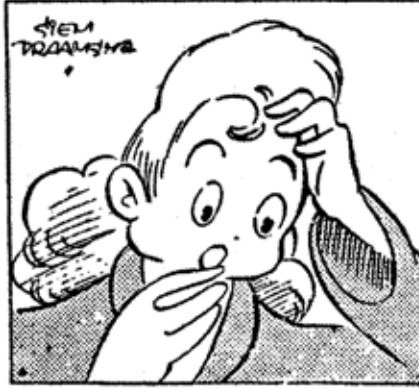
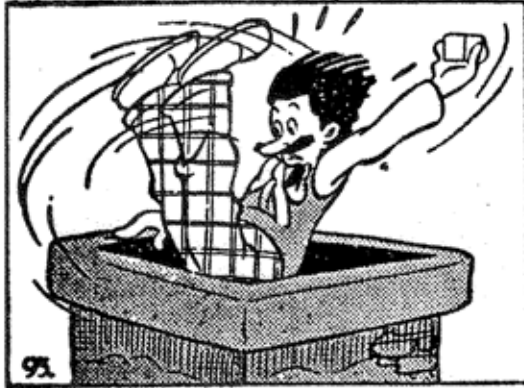
„O, dus je kunt me wel verstaan?” vroeg Evy. „Ja, zie je... ik moet je wat zeggen”. Ze zei zachtjes: „Ik vind jou wel een aardige jongen, Humpo, ik... eh... durfde het nooit te zeggen, maar nu ben je toch zo'n eind van me af... eene, vind je mij eigen-

lijk ook wel een beetje aardig? „Of ik je een beetje aardig vind?” riep Humpo in vervoering uit. „Niet een beetje, maar een heleboel!” En toen begon hij geestdriftig in het rond te dansen. „Ze vindt me aardig! Ze vindt me wel aardig!” zong hij in het beste

humeur van de wereld. Hij was zo ingespannen en uitgelaten aan het rond springen, dat hij vergat uit te kijken wáár hij rondsprong. En zo kon het gebeuren, dat hij plotseling tegen een schoorsteen stootte en zijn evenwicht verloor.....

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

93. Een donkere ruimte

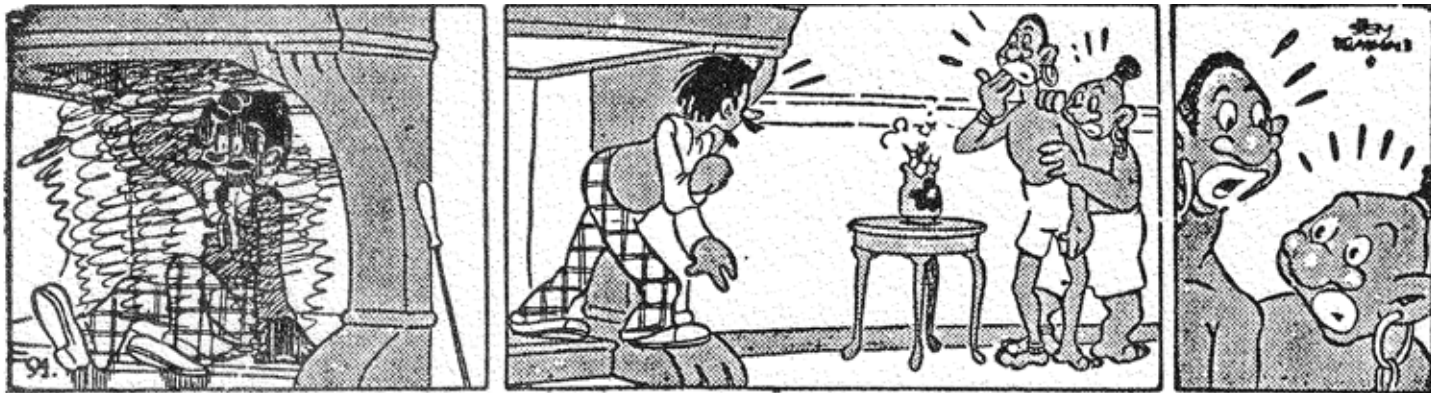
93. Humpo Hotsflots verloor dus zijn evenwicht. Hij stond eerst een tijd heen en weer te wankelen, maar raakte toen definitief de macht over zijn evenwichtsorgaan kwijt. Hij viel achterover in een donkere ruimte... Evellentje had alles vanuit de

verte gade geslagen en kon natuurlijk niets doen om Humpo te helpen. Ze schrok natuurlijk wel, dat begrijp je. „O, o, o, o!” zei ze, terwijl ze met grote ogen toekeek. „Wat zou er nu weer met die arme Humpie gebeuren! Hij heeft ook altijd wat!” In-

middels viel Humpo. Hij wist niet precies, waar hij terecht zou komen, maar ik geloof dat hem dat eigenlijk maar weinig schelen kon. Het interesseerde hem waarschijnlijk meer, hoe hij terecht zou komen, heel of gebroken...

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

94. Twee negers!

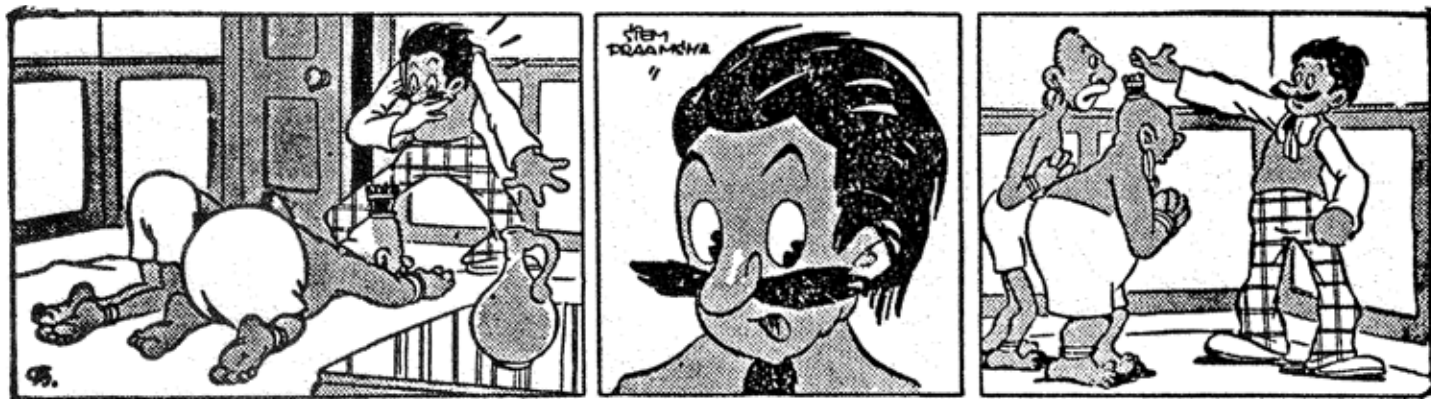

94. Nu dat viel erg mee. Toen Humpo Hotsflots met een bons op een harde stenen vloer terecht kwam, was er voorzover hij kon nagaan, niets gebeurd waar de Geneeskundige Dienst aan te pas moest komen. Hij had alleen een beetje hoofdpijn van de slag, waarmee hij neergekomen was

en verder had hij een vieze smaak in zijn mond, alsof er roet in zijn eten was ge-gooid. „Dat was me een val!” meende Humpo duizelig. „En waar zou ik nu zijn? Als ik zo eens om me heen kijk, lijkt het er veel op, dat ik in een open haard terecht gekomen ben...” Hij strekte moeizaam zijn

benen en stond op. Hij keek om de hoek van de haard en... Het was moeilijk te zeggen, wie er het meest verbaasd was. Humpo Hotsflots of het tweetal negers, dat daar angstig in een hoek stond en probeerde zich achter elkaar te verschullen.

95. Een negergeest

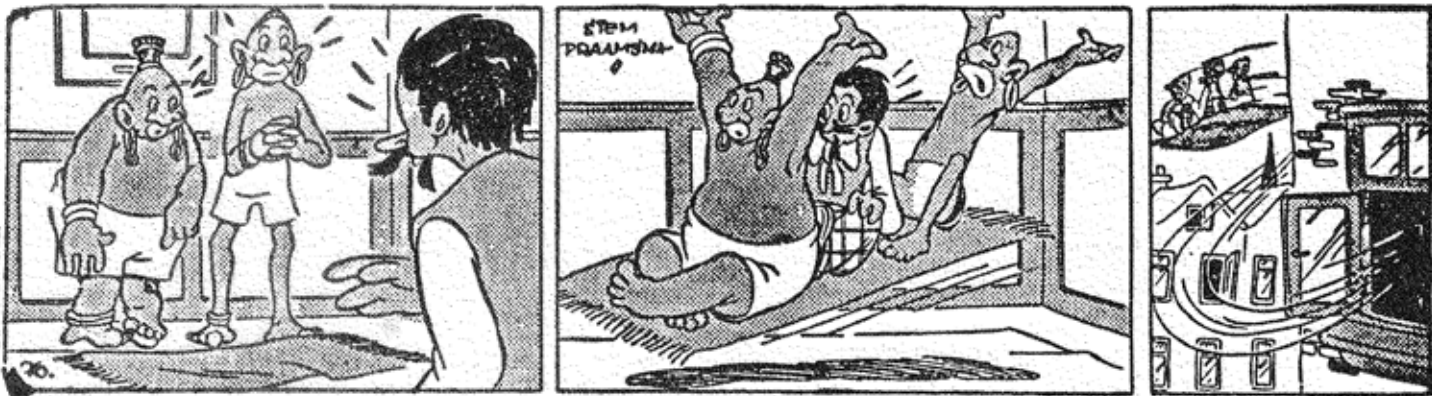

95. „O, jakkie!” dacht Humpo Hotsflots en zijn hart sloeg een slag over. „Ik ben in een vreemd huis terecht gekomen natuurlijk! Wie weet, wat die twee negers wel zullen denken, dat ik zo maar onzandigend door hun schoorsten ben komen vallen... Ik zal maar gauw maken, dat ik wegkom!” Humpo nam dus een aanloop en

trachtte zo snel als hij kon de deur van de kamer te bereiken. Maar toen gebeurde er iets heel onverwachts. De negers brabbelden een paar onverstaanbare woorden en lieten zich op de knieën vallen. Ze raakten met hun neus de grond en bleven aldus een paar seconden onbeweeglijk liggen... „Ik

geloof, dat ik het begrijp!” dacht Humpo. „Ik ben natuurlijk helemaal zwart van mijn val door die schoorsten en nu denken ze, dat ik de een of andere neger-geest ben, die uit de lucht is komen vallen!” „Sta op!” zei hij. „Ik ben geen geest! Ik ben een blank-gezicht!”

6. Het matje stijgt op

96. De negers schenen Humpo Hotsflots echter niet te verstaan. Ze bleven eerbiedig naar hem staren en de dikke beduide Humpo, dat hij mee moest gaan. Humpo liet zich meenemen naar een hoek van de kamer, waar een matje op de grond lag. „Hablie-hoebli hoeshie hoeshie!” zei de dikke

neger en hij wees erbij op het matje. De magere neger nam Humpo bij een arm en zette hem op het matje neer, waarna de dikke voor hem en de magere achter hem ging zitten. „Iebelle-iebelle!” zeiden de negers toen allebei tegelijk en ze staken in vervoering de armen in de lucht. „Kaskie

boempsie hoeshie! vertelden ze nog en toen gebeurde er iets, dat Humpo Hotsflots van zijn leven nog niet had meegemaakt. Het matje verhief zich van de grond, wiegelde eerst een paar tellen heen en weer en vloog toen, met de drie mannen er op, het raam uit.....

97. Geen palmen op Texel

97. „Hier begrijp ik niets van!“ dacht Humpo bij zichzelf, terwijl ze een heel eind boven de stad snel voortvlogen in oostelijke richting. „Ik heb nooit beter geweten, of alleen de Turken hadden het voorrecht, zich op matjes door de lucht te bewegen!

En dan alleen nog maar in sprookjes! Maar dat negers dat ook konden en dan zelfs in werkelijkheid, was iets dat ik in mijn stoutste dromen niet had durven bedenken! Het matje vloog verder. Het scheen erg snel te gaan, want nu enkele minuten waren ze

al boven de zee en na een kwartier zag Humpo in de verte een eiland liggen. Het moest een tropisch eiland zijn, want Humpo kon een paar palmbomen onderscheiden en hij wist wel, dat die bijvoorbeeld op Texel niet voorkwamen...

98. Hoepie kang kang boem peng

98. Het matje koerste met zulk een snelheid op het tropische eiland aan, dat Humpo Hotsflots dacht, dat ze te pletter zouden slaan tegen een stelletje palmen. Hij kneep zijn ogen stijf dicht, maar alles viel reusachtig mee. Toen ze vlak bij het eiland waren, verminderde de snelheid zo plotseling, dat Humpo bijna van het matje

geschoten was en in zee gevallen. De nevers stonden op en het leek Humpo Hotsflots maar het beste dat voorbeeld te volgen. „Hoepsie kang kang boem peng!” zei de magere neger en hij stak zijn rechter-wi’s-vinger in de lucht. „Ja, dat is zo!” antwoordd Humpo Hotsflots. „Ik geloof het tenminste wel!”. De negers leiden Humpo

nu op een weggetje, dat naar het bos liep en plotseling stonden ze tegenover een woeste bende negers, die allemaal met hun armen zwaaiden en een woest kabaal maakten. Humpo keek eerst nog om of het misschien voor iemand anders bedoeld was, maar er was niemand te zien.

99. Kanibalen?

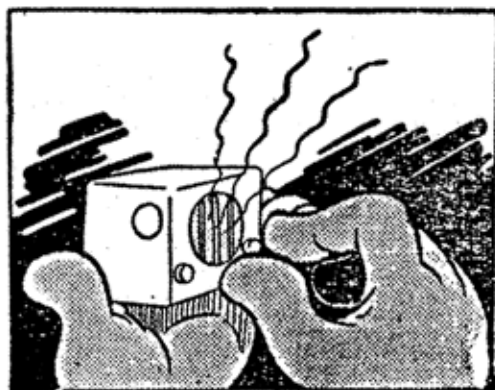

99. Nu ging de magere neger vlak voor de menigte staan, breidde zijn armen wijd uit en riep met een machtige stem: „Hoesjie, hoesjie boem boem”. Waarop alle negers plotseling zwegen, zich op de grond lieten vallen, met hun neus de grond aan-

raakten en precies zoals de twee eerste negers, enige seconden bewegingloos bleven liggen... „O, o, als dat maar goed afloopt?” dacht Humpo ongerust. Het zijn vast en zeker kanibalen en als ik soms een keer iets doe, dat niet helemaal volgens de goede

neger-gewoonten is, eten ze me vast en zeker op! Niet dat ze een vette hap aan me zullen hebben, maar... eh... de wereld heeft gebrek aan Kunstenaars en Grote Mannen, dus.....

100. Een troon voor Humpo

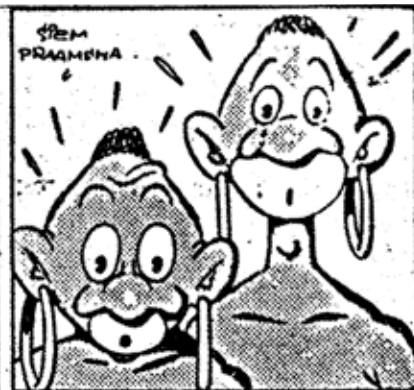
100. Toen de neger-menigte klaar was met hun eerbetoon aan de goede geest, lieten ze hem staan, waar hij was en gingen aan het werk. Eerst begreep Humpo niet zo goed, wat de bedoeling van al dat werken was, maar toen hij op een gegeven moment keek, ontdekte hij, dat er een troon

gebouwd werd. En het leed natuurlijk geen twiifel, of die troon was voor hem bedoeld. Hij ging, nog steeds een beetje ongerust, tegen een boom zitten en wachte in arren moede af, wat er verder met hem gebeuren zou. Hij stak zijn linkerhand in zijn broekzak en voelde plotseling, dat hij op iets

hards stootte. Hij pakte het harde voorwerp beet en haalde het te voorschijn. Het was het radio-toestelletje. En, aangezien hij toch niets anders te doen had, begon hij aan een der knopjes te draaien, tot er muziek uitkwam.

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

101. Oei ai!

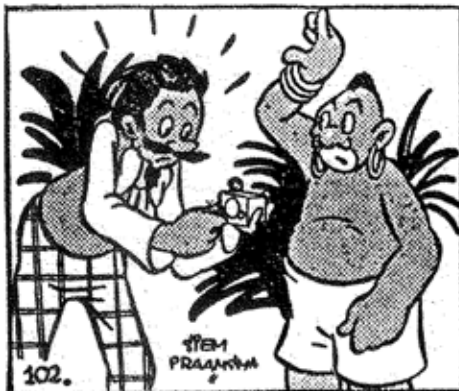
101. Toen de eerste tonen van de muziek verklonken waren, kwamen er direct drie negers om Humpo Hotsflots heen staan. „Siekle siekle?“ Kang Kang?“ vroeg de dikste van de drie, terwijl hij op het

kastje wees. En Humpo, die vermoedde, dat de neger wilde weten, waar die muziek vandaan kwam strekte zijn arm naar boven en zei: „Uit de lucht... en... je snapt me wel... ik bedoel... eh... uit de aether, zo precies

weet ik het ook niet!“ „Ooi, ai!“ zeiden de negers eerbiedig. Ze sloegen eerst de ogen naar de hemel en bleven toen, op een eerbiedige afstand van Humpo zwijgend staan kijken.

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

102. De Djoek

102. Toen de negers een poosje naar de „hemelse” muziek geluisterd hadden, vroeg de dikste, die blijkbaar de voorman was: „Hoeppie, Hopei, siekie, rielie?”

Humpo Hotsflots, die al aardig begon te begrijpen wat de negers bedoelden, antwoordde aarzelend: „Ik zal eens proberen” en hij dacht bij zichzelf: „Ik denk, dat-ie

bedoelt, of er ook echte muziek uit het kastje zou kunnen komen..... Het is nu maar de vraag, wat de heren onder echte muziek verstaan..... en of er misschien juist iets van die aard uitgezonden wordt op het ogenblik”..... Hij begon angstig met bibberende vingers aan de knopjes te draaien, tot er iemand zei: „Er volgt een

programma van jazz-muziek door het orkest van Djoek Ellington!” waarop onmiddellijk een knetterende foxtrot volgde.

Dat bleek in de smaak te vallen. De negers lieten de onafgemaakte troon voor wat hij was en gingen schreeuwend, brullend, in hun handen klappend en gillend aan het jitterbuggen.

103. Bakken uit de hemel

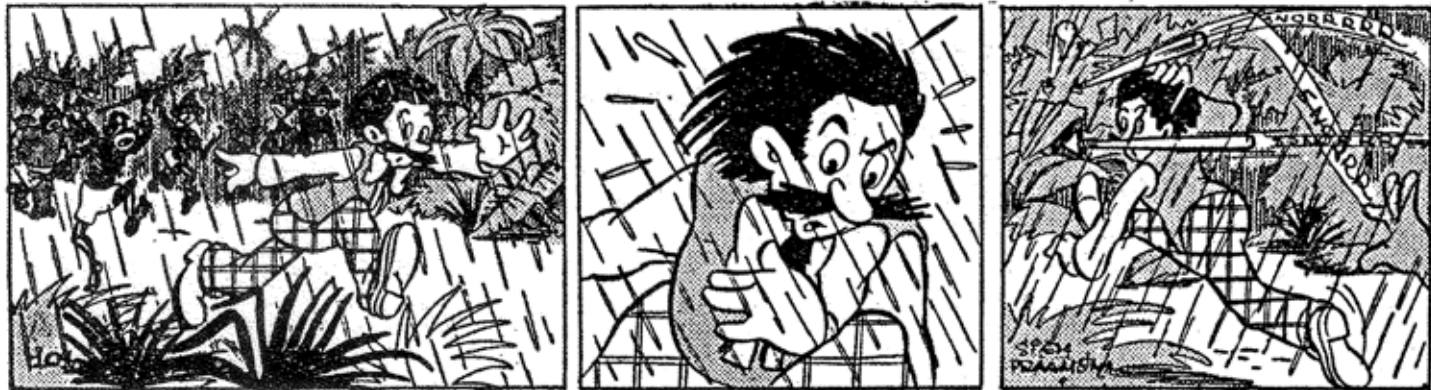
103. Humpo Hotsflots kwam zo onder de indruk van het enthousiasme van de negers, dat ook hij, met het kleine toestelletje in de hand als een gek ging rondspringen, terwijl enkele negers met belangstelling toekeken, hoe een geest nu wel danste.

En toen gebeurde het verschrikkelijke. Het ging namelijk regenen. En als het in de tropen regent, dan regent het goed, dat verzeker ik je! Het kwam zoals wij zouden zeggen, met bakken uit de hemel. En, hetgeen te voorzien was, Humpo's zwarte

kleur was niet bestand tegen water. Het ging er af en Humpo's natuurlijke bleke geelaatskleur kwam weer tevoorschijn. „Hassie boempie trompie!” gilde plotseling de dikke neger. En daarna gaf hij een gil, die bedenkelijk veel leek op een oorlogskreet.....

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

104. Hollen!

104. „Oei, oei!“ dacht Humpo Hotsflots. „Daar heb je het al. Lopen jong, lopen voor je leven! Ik heb wel nooit beweerd, dat ik een geest was, maar ik zal maar niet proberen, ze dat gemoedelijk aan hun verstand

te brengen. Voor dat ik drie woorden gezegd heb, hebben ze me al aan een spies geregen.....!“ Hij holde dus, wat hij hollen kon, ondertussen angstig omkijkend en zo nu en dan uitwijkend voor een speer. „Dat

ziet er niet zo gezellig uit!“ dacht hij. „En ik kom hier natuurlijk nooit vandaan, want het is een eiland! Als je van een eiland af wilt komen, heb je een boot nodig.....“ Hij rende intussen verder, terwijl de pijlen en speren hem snorrend om de oren vlogen...

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

105. Een welkome grot

105. Hij had misschien tien minuten hard gelopen, over grillig gevormde boomwortels springend en steeds bijna verward rakend in lianen en tropische gewassen, waarvan Humpo Hotsflots zelfs het bestaan

niet vermoed had, tot er plotseling een uitkomst kwam. Humpo kwam namelijk langs een grot. „Nu of nooit, dacht hij, ze kunnen me op het ogenblik niet zien en als ik in de rotsspleet kruip is er grote kans, dat ze

me voorbijlopen... En wat er dan moet gebeuren weet ik nog niet, maar dat zal de tijd wel leren... Geen zorgen voor de dag van morgen, zeg ik altijd maar!” Hij bedacht zich niet lang en sloop de grot binnen

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

106. Humpo heeft zijn keel nog

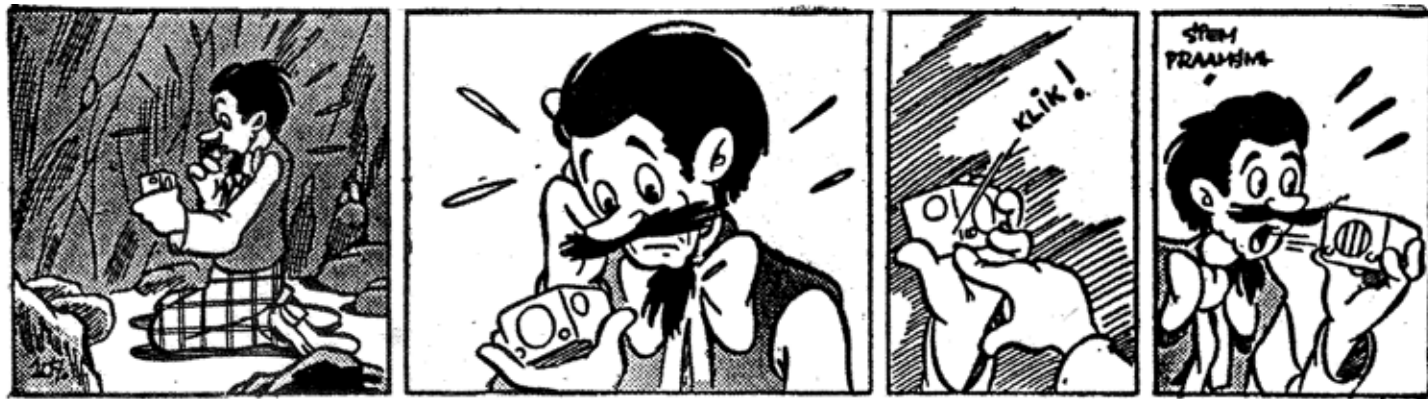

106. Er gebeurde precies, wat Humpo Hotsflots verwacht had. De negers holden onder het uitstoten van woeste kreten de grot voorbij, vermoedelijk denkend, dat Humpo Hotsflots zich wel in de bossen verstopt zou hebben. „Dat was op het nipper-

tje”, zuchtte Humpo Hotsflots, terwijl hij naar zijn keel greep, die gelukkig nog niet beschadigd was. „Bijna was er een groot kunstenaar minder geweest op deze toch al zo schaars met kunst bedeelde wereld... Eigenlijk moet ik toch wat voorzigtiger

doen met de avonturen, die ik zo beleef. Verbeeld je, dat Humpo Hotsflots, de grote Humpo eens door onvoorzichtigheid het leven verloor. Dat zou een onoverkomenlijke ramp voor deze wereld zijn... Ofschoon bin schilderen dan misschien eindelijk hun geld gaan opbrengen.....

107. S.O.S

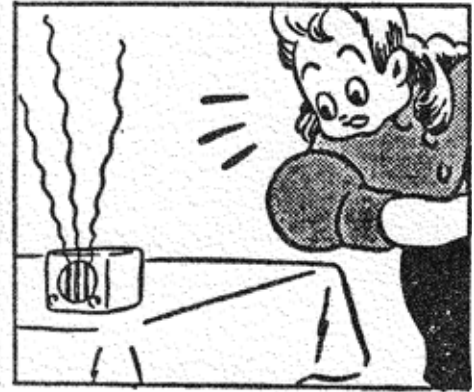
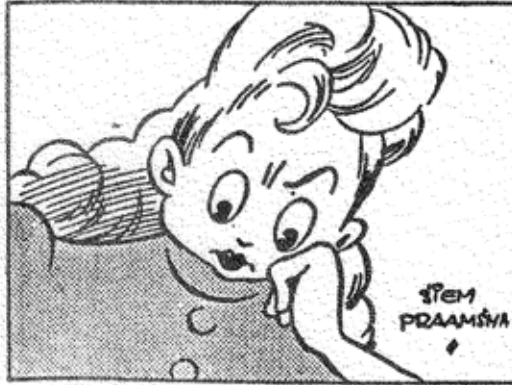
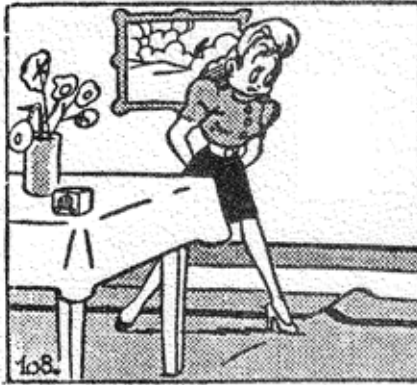
107 Toen herinnerde Humpo Hotsflots zich plotseling weer het radiotoestelletje van Evellentje, dat hij nog steeds in zijn zak had. „Dat is waar ook!” dacht hij, „ik kan met het toestel uitzenden! Misschien kan ik een S.O.S.-bericht uitzenden en om hulp vragen. Dan zouden ze bijvoorbeeld

met een oorlogschip hierheen kunnen komen om me te bevrijden...!”

Hij haalde het kastje uit zijn broekzak, maar er kwam geen geluid meer uit. „Wat is dat nu?” vroeg hij zich angstig af, „ik zal het toch niet kapot gemaakt hebben? Dat zou de grootste ramp zijn, die ooit is geschied. O, maar wacht eens... ik zie daar

een knopje zitten... misschien is dat het knopje om het ding aan te zetten.” Gelukkig bleek het waar te zijn. Humpo draaide het knopje om en het apparaat begon zacht te zoemen. „Hallo!” riep Humpo, „Hallo, hallo! Hier Humpo Hotsflots! Hulpepeditie gevraagd! Help! Hellep!”

108. Op een eiland?

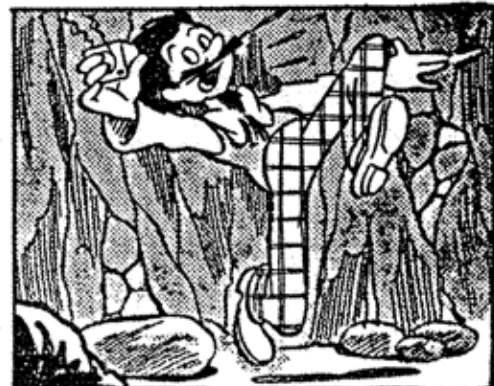
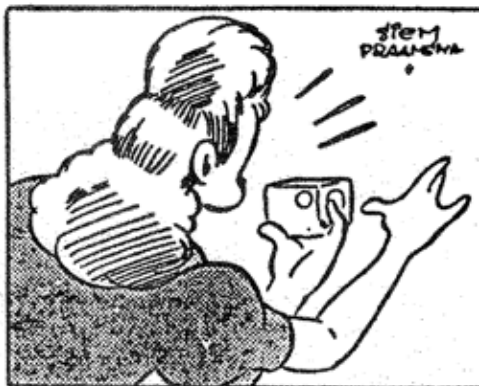
108. Inmiddels had Evelyntje alle mogelijke pogingen in het werk gesteld om te weten te komen waar Humpo Hotsflots gebleven was. Ze had de hele buurt afgezocht!

Ik kon je nergens vinden! Waar zit je"??
„Hoeraa!” klonk de stem van Humpo Hotsflots, „Kun je me verstaan? waar ik ben? Ik zit op een eiland ergens in een van

de oceanen! Ik ben juist ontsnapt aan een bende hongerige woedende kannibalen! Doe je best en help me alsjeblieft, lieve Evelyntje.” Evy bleef even stomverbaasd met het toestelletje in de hand staan...

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

109. “Ze gaan me vast opeten!”

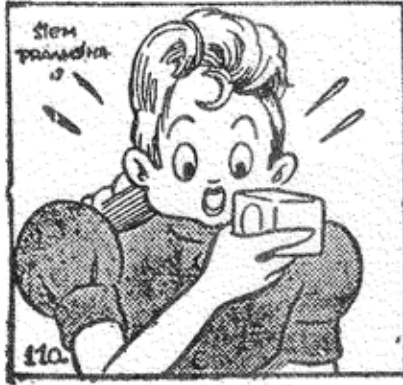
109. Evelientje wist niet wat ze hoorde toen Humpo zei dat hij op een kanibaleneiland terecht gekomen was. Ze schudde eerst het toestelletje eens heen en weer, omdat ze dacht dat er misschien iets fout mee was, maar het was toch

had. “Kom nou, Humpo!” zei ze tenslotte, nadat ze een beetje bijgekomen was. “Ik ben bang dat je me voor het lapje houdt! Hongerige kanibalen? Op een eiland? En hoe ben je daar gekomen?” “Het is echt waar, Evelientje,” zei Humpo, “Ik geloof het eigenlijk zelf ook niet eens, maar ik ben heel blij dat je me kunt horen. Het is een echt tropisch eiland

met palmen en dat soort dingen. En als je niet gauw komt, gaan ze me vast opeten! Dat apparaatje van jou zou wel eens mijn leven kunnen redden!” Hij deed een rondedansje van opluchting.

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

110. Ik wil niks meer met je te maken hebben!

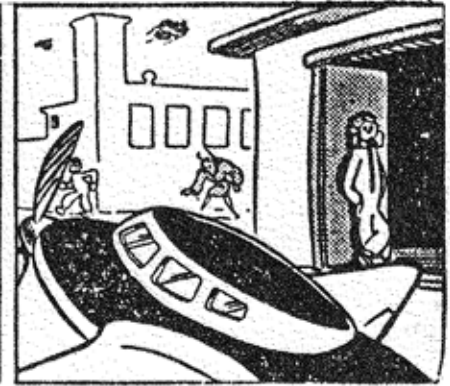
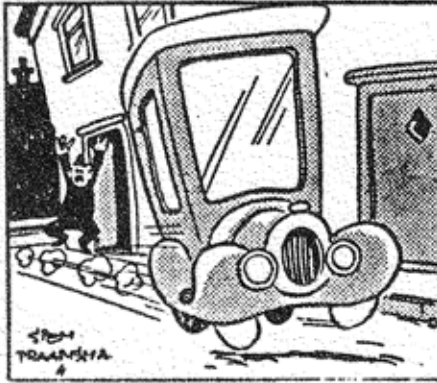
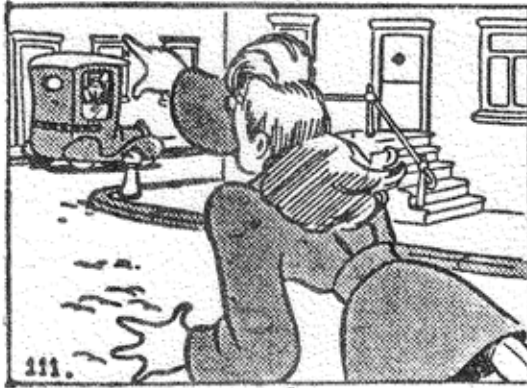

110 Maar toen werd Evelentje een beetje boos. „Hoor eens, Humpo Hotsflots!” zei ze streng. „Ik heb vreselijk over je in angst gezeten en dat doe ik nog, begrijp je me? En ik vind het helemaal niet aardig van je om me nu voor de mal te houden... Ik geloof er geen steek van, dat je op een eiland met kannibalen zit... En ik wil niks meer

erg overdreven van Evelentje, maar Humpo Hotsflots, die nog maar heel weinig met meisjes was omgegaan, dacht natuurlijk, dat ze het meende. „Ja... maar... eh..., lieve Evy... luister nu eens, ik... eh...” zei hij stotterend, maar toen werd hij plotseling moedig. „Hoor eens Evy, of je het nu gelooft of niet, maar ik zit op een tropisch eiland! Twee negers hebben me op een mat-

je gezet en me in oostelijke richting ontvoerd, omdat ze dachten dat ik de een of andere neger-geest was. Ik geloof, dat ik in de Rode Oceaan zit... Je moest eens kunnen zien hoe de palmen hier zachtjes ruisen en...” Maar daar had Evy geen tijd voor. Ze sleurde haar jas van de kapstok, haalde snel een revolver uit de la van haar bureau en holde de kamer uit.

111. Evelientje is van de politie

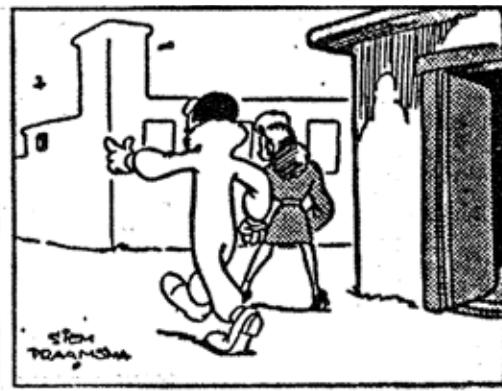
111 Evelientje holde de trap af, onder-tussen haar mantel dichtknopend, rukte de buitendeur open en smakte deze achter zich dicht. „Nu een vervoermiddel, zo dacht ze. „O, dat tref ik! Er staat een taxi op de hoek, die zal ik maar nemen! „Ze sprintte

op het wagentje af, deed het portier open en ging zitten. „Naar het vliegveld!“ gebod ze bars, „En zo snel als maar enigszins mogelijk is!“ „Maar ik ben besteld!“ bracht de chauffeur weifelend in het midden „Kan me niet schelen!“ zei Evy. „Je kent me toch wel? Ik ben van de politie!“ op goed geluk

af, dat de man het geloven zou. De man geloofde het. Hij gaf gas en snelde knetterend weg, terwijl de heer, die het wagentje besteld had, juist naar buiten kwam en de handen vertwijfeld in de lucht stok. „Zo kwam het, dat Evy in minder dan tien minuten op het vliegveld belandde.

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

112. Hoeveel geld heeft hij nodig?

112. Evy kende erg veel mensen dat is altijd gemakkelijk. Vooral als je soms eens iemand nodig hebt. Zo kende ze bijvoorbeeld ook een piloot, Stroomlijn-Jimmy genaamd, die een eigen vliegtuig had. „Hallo, Jimmy!” zei ze, toen ze hem gevonden had, leunend tegen de deur van een hangaar

ik heb je nodig! Humpo Hotsflots is in gevaar! We moeten hem helpen!” „Natuurlijk”, vond Jimmy, „dat is logisch! Hoeveel geld heeft hij nodig?” „Het gaat deze keer niet om geld!” antwoordde Evy. „Er is iets geks met hem gebeurd. Hij zit namelijk er-

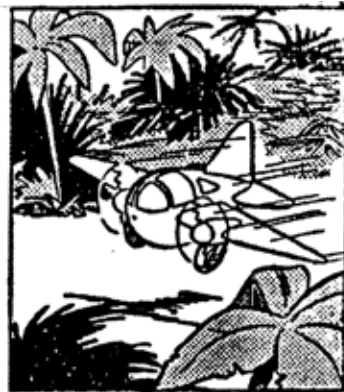
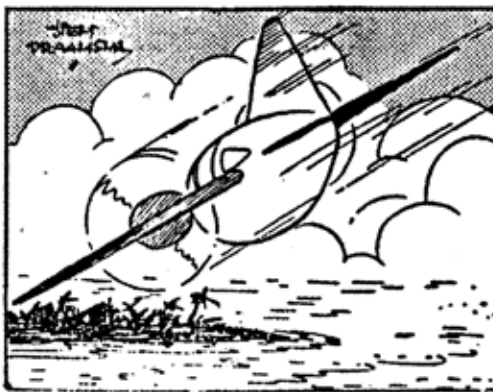
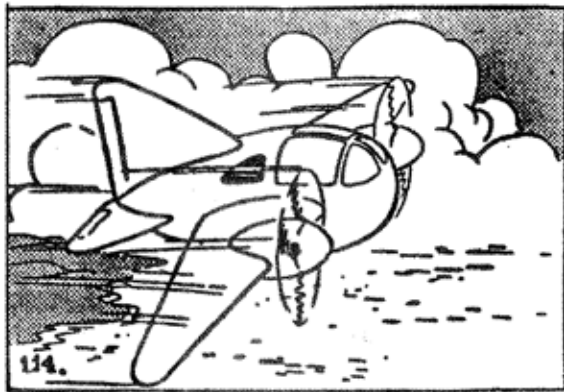
gens op een eiland in de Rode Oceaan en hij weet geloof ik zelf niet goed, hoe hij daar gekomen is. Heb je voldoende benzine in je vliegtuig?” „Genoeg om drie keer om de wereld te vliegen”, pochte Jimmy. „Ga mee”!

113. Naar de Rode Oceaan

113 Jimmy had een erg mooi vliegtuig. Hij had het helemaal wit laten schilderen en het heette Evelientje, maar daar wist Evy niets van. Het kon erg hard vliegen en daar was Jimmy natuurlijk trots op, dat begrijp je! „Stap in!” zei hij tegen Evelientje, „dan zullen we eens zien, of we die kunstenaar niet uit de puree kunnen halen. Waar zat-ie ook weer? In de Rode Oceaan zei je? Nu, we zullen ons best doen!” Twee minuten later ging de „Evelientje” met Evy en Jimmy aanboord, de lucht in.

114. Misschien al opgegeten

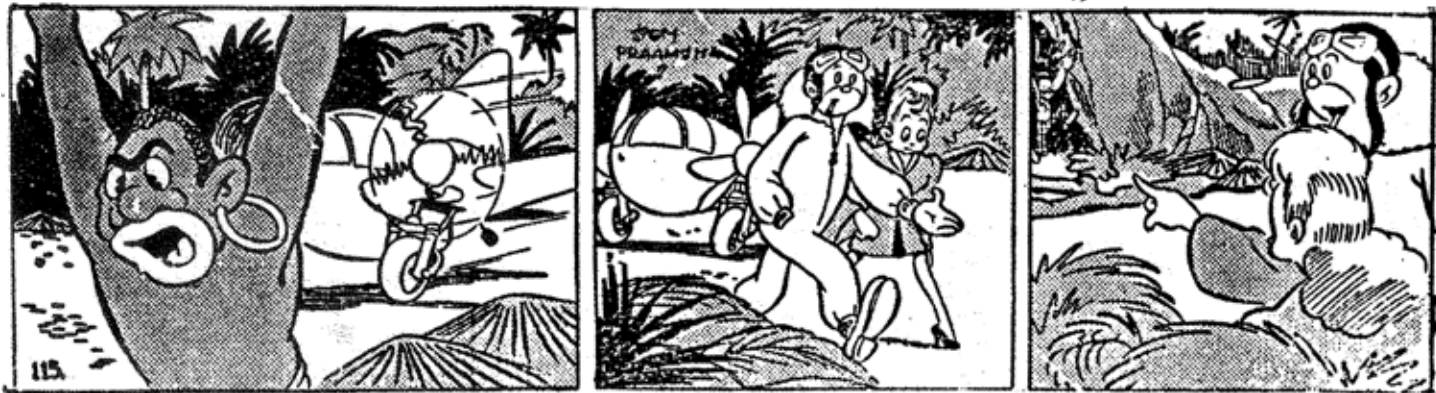
114 „Als we maar niet te laat komen!” veronderstelde Evy angstig. „Wie weet, wat die arme Humpo allemaal moet daarstaan, voordat we hem bereikt hebben! Misschien hebben ze hem al opgegeten, want hij zei, dat hij juist aan 'n troep woedende en hon-

gerige kannibalen ontsnapt was.... Het is de vraag, of hem dat voor de tweede keer ook lukt...” „Geen zorgen voor morgen!” meende Jimmy. „Als we er eenmaal zijn, is er nog tijd genoeg, om ons druk te maken! Evy wist niet meer, hoe lang ze gevlogen

hadden, voordat ze in de verte een eiland zagen liggen. „Hier moesten we maar eens gaan kijken”, vond Jimmy, en hij voegde de daad bij het woord door de „kist” aan de grond te zetten.

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

115. Daar is hij al!

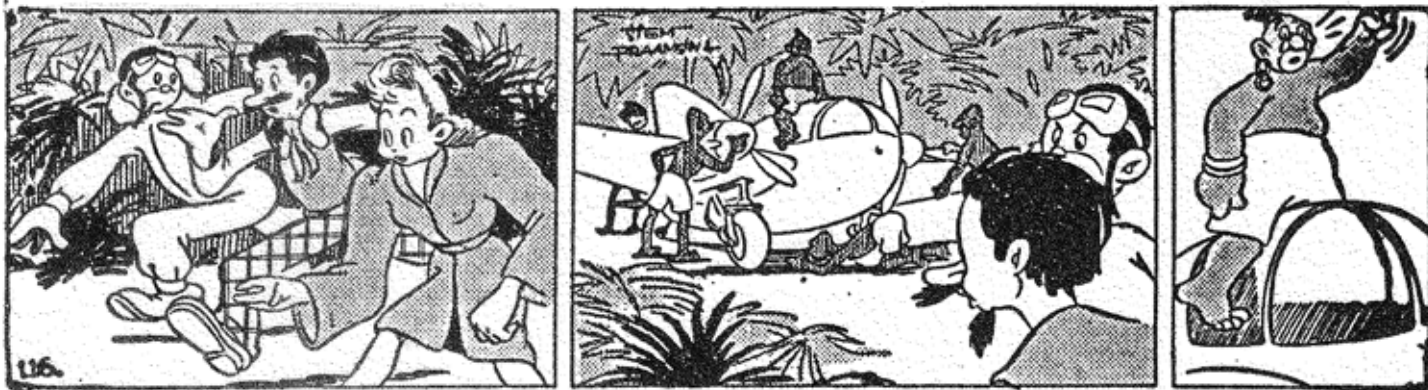
115 Toen het vliegtuig de grond raakte, zagen Evy en Jimmy enkele negers angstig weghollen. „Hier zijn negers!” zei Jimmy, „als het nu ook nog kannibalen zijn, schieten we al een heel stuk op! Kom, we gaan

Humpo Hotsflots zoeken. Enfin, het eiland is nogal niet zo erg groot, dus als hij hier is, dan hebben we hem zo gevonden. Kijk daar is hij al!” „Ja, warempel!” riep Evy, „dat noem ik nog eens geluk hebben!” Ze

wees naar een klein figuurtje, dat voor de ingang van een rotsspleet een luchtsprong maakte en met zijn armen enthousiaste bewegingen uitvoerde.

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

116. Te laat

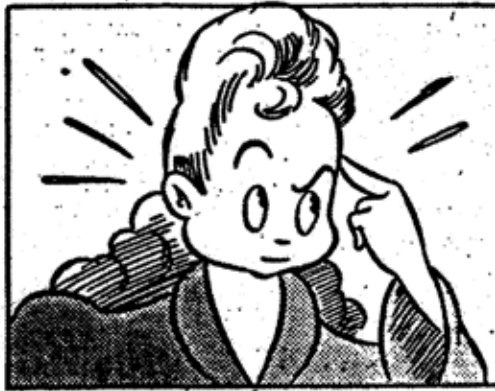

116 Humpo Hotsflots, die het vliegtuig had horen aankomen, was blij, dat zullen jullie begrijpen. Hij voegde zich direct bij zijn bevrijders en het weerzien was allerhartelijkst. „Maar”, vond Jimmy, „We moeten snel maken, dat we weggomen, want die negers moeten er niet achter ko-

men, dat er twee blanke bijgekomen zijn, want dan komen we hier voorlopig niet meer vandaan!” Ze hielden alle drie, wat ze hollen konden, maar toen ze bij het vreemde vliegtuig kwamen, bleek het al te laat te zijn. De negers hadden het vreemde vlieg-

tuig al ontdekt en inspecteerden het van onderen en van boven. Een dikke was zelfs zo dapper geweest, boven op het glazen dak te klimmen. Hij keek zo nu en dan naar binnen en vertelde aan zijn kameraden wat hij allemaal zag.

117. Evelientje denkt na

117 „Dat is niet zo mooi!” meende stroomlijn-Jimmy, en hij keek met een bezorgd gezicht naar zijn vliegtuig. „Daar moet wat aan gedaan worden! Want nu is het nog bekijken, maar straks breken ze het hele ding uit elkaar!” „Niet zo somber,

niet zo somber!” trooste Evy. „We zullen er wel wat op vinden!” „Maar ze zijn niet makkelijk!” zei Humpo, „dat heb ik wel ondervonden!” „Laat me even denken!”, vroeg Evy. „Het lijkt me het beste, dat we ze aan het schrikken maken, zodat ze weg-

lopen. Dan kunnen wij ongestoord in het vliegtuig klimmen en tegen de tijd, dat zij van de schrik bekomen zijn, zijn wij allang thuis.....!” Ze haalde zonder nadere verklaring haar revolver uit haar mantelzak tevoorschijn en loeste een schot in de lucht...

118. In de cockpit

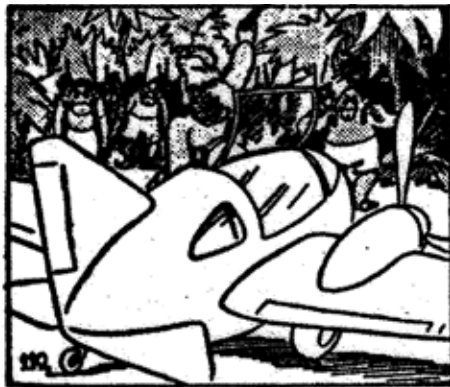

118 De uitwerking van het schot, dat Evy onverwacht loste, was verrassend, want de negers sprongen van schrik een gat in de lucht en maakten dat ze wegkwamen. „Zie je”, zei Evy trots. „Je moet ze weten aan te pakken, die negers! Ze weten natuurlijk helemaal niet, wat een geweer en een revolver is en ze schrikken

zich dan ook wild van die knal, zag je dat” „Wild waren ze al,” zei Jimmy geestig. „Maar nu wordt het tijd dat we in het vliegtuig komen, anders hebben we kans, dat de heren terugkomen!” Dat was tegen geen dovemans-oren gezegd. Humpo en Evy maakten dat ze in de cockpit kwamen en Jimmy was de laatste, die aan boord ging.

Maar toen gebeurde het, wat Jimmy al gedacht had: de negers waren over hun eerste schrik heen en maakten nu, dat ze erbij waren om hun prooi niet te laten ontsnappen. In de tijd van een ogenblik snorden de pijlen en speren over het arme hoofd van Jimmy, die niet wist, waar hij zich zo gauw verstoppen moest.....

119. Klik!

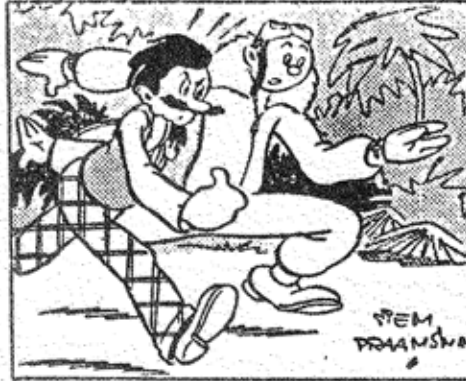
119. „Zo kunnen we niet vertrekken!” vond Evy. „We zouden de grootste last hebben met opstijgen met al die negers om ons heen... Ik ga nog een schot in de lucht afvuren... Laat me er eens bij, Jimmy. Evenlietje haalde voor de tweede maal haar revolver tevoorschijn en schoot nog een keer

in de lucht. Het mocht echter niet meer baten. De negers hadden blijkbaar begrepen dat zo'n knal alleen maar een knal was en verder niets; je ging er niet aan dood en je werd er ook niet ziek van. Ze bleven allemaal staan waar ze stonden, alleen stopte een dikke neger twee wijsvingers in zijn oren van wege de knal. „Nu of nooit!”

dacht Evy en ze klom uit het toestel. „Ik zal een paar splinters van een boom afschieten, dan zien ze tenminste, dat het niet helemaal ongevaarlijk is...! Het noodlot was echter tegen haar. Toen ze weer wilde schieten, zei de revolver „klik” en verder niets... Dadelijk stonden er twintig negers om haar heen en pakten haar vast.

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

120. Een kookpot

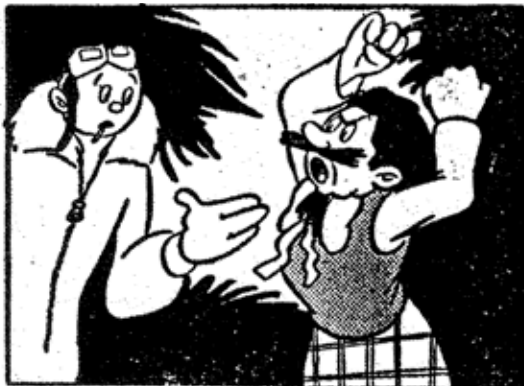

120. „Dat loopt helemaal verkeerd!“ zei Humpo Hotsflots angstig tegen Jimmy. „Ze nemen Evelientje gewoon mee, zie je dat? Daar moeten we iets aan doen“. Natuurlijk moesten we daar iets aan doen!“ brulde Jimmy. „Kom mee, we gaan kijken,

waar ze haar naar toe brengen, dan kunnen we haar misschien bevrijden! Rennen!“ Ze voegden de daad bij het woord en gingen achter de negers aan, die met Evy in het bos verdwenen waren. Het was niet moeilijk te vinden, want toen ze een paar hon-

derd meter gehold hadden, kondigde een groot lawaai aan, dat de negers bezig waren aan een geweldig feest. In het midden van een dansende groep negers stond Evelientje, aan handen en voeten gebonden en vlak naast haar stond een grote kookpot, waar een vuur lustig onder brandde...

121. Kletsie koekie

121. Terwijl Humpo en Jimmy stonden toe te zien, en niet bij machte waren een hand uit te steken om Evy te bevrijden, werd Evelientje aan een boom gebonden en een dikke neger kwam met een speer op

haar af. „Kratsie-kratset!” vertelde hij. „Daar heb je best kans van!” antwoordde Evy brutaal! „Kletsie-koekie!” vermaande de neger weer. „Ja, dat is zo!” gaf Evy toe. Intussen was Humpo Hotsflots ten einde

raad. „Wat moeten we doen?” riep hij verwitfeld uit. „Wat moeten we doen?” „Stil!” gebood Jimmy. „ik heb een plan...” En hij fluisterde Humpo Hotsflots iets in het oor.

122. Stroomlijn Jimmie heeft een plan

122. Stroomlijn-Jimmy had dus een plan en wat dat was, zullen jullie gauw genoeg bemerken. Let maar op. Jimmy holde dezelfde weg, die ze vijf minuten geleden gekomen waren, weer terug en klom in zijn

vliegtuig. „Daar gaat-ie dan”, zei hij voor zich heen. „Ik hoop, dat het lukt! Ik heb grote kans, dat ik met mijn toestel neerstort, maar dat risico moet ik maar nemen. Het gaat om het leven van Evellentje”! Hij

nam op de stuurstoel plaats, startte de twee machtige motoren en liet het vliegtuig rollen. In minder dan geen tijd was hij in de lucht.

123. Een machtige vogel

123. In het midden van een open plek in het bos stond een grote kookpot opgesteld en de negers stonden er tevreden om heen, zich verlustigend in het lekkere maal, dat ze zo dadelijk zouden genieten. Ze brabbelde allerlei onverstaanbare woorden, maar

je kon duidelijk merken, dat ze best in hun schik waren. Maar daar kwam plotseling verandering in. Als een machtige grote vogel kwam daar opeens de „Evelientje” recht op de kookpot af. Met donderende motoren en de hoogste snelheid, die Jimmy

ermee bereiken kon, vloog het toestel zo rakelings over de hoofden van de wilden heen, dat ze ontdaan van schrik alle kanten opvlogen... Zodra ze weg waren, rende Humpo Hotsflots, die op dit moment had gewacht, op de boom af, waar Evelientje aan verbonden was.

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

124. Geen minuut verliezen!

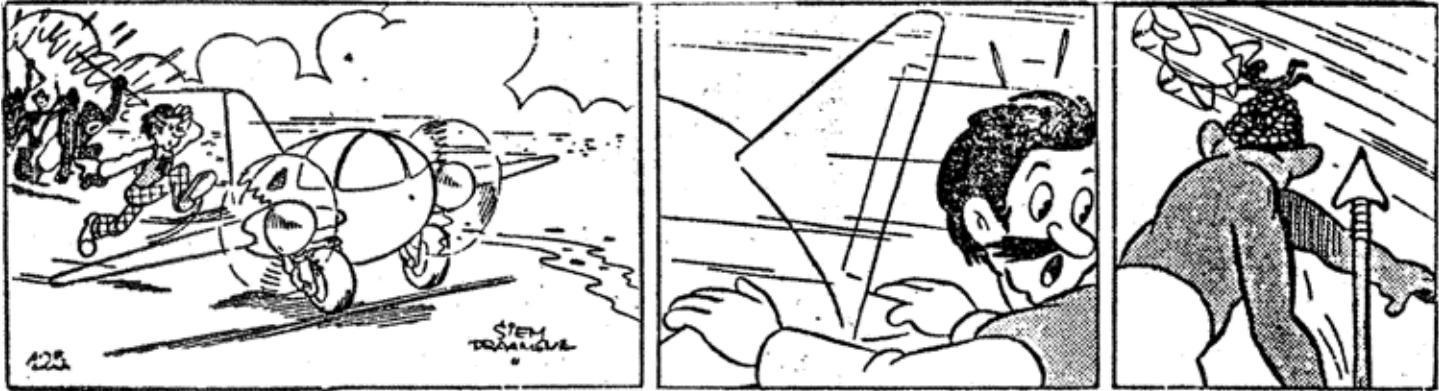
124. Jimmy had het er dus goed afgebracht. Hij was dus niet neergestort, hoewel hetgeen hij gedaan had, erg gevaarlijk was geweest. Maar Jimmy was iemand die niet voor een kleintje vervaard was, dat heb-

ben jullie nu gezien. Dadelijk nadat hij dat stoute stukje had uitgehaald, daalde hij weer op het strand, zoals hij met Humpo afgesproken had. En hij was er nog maar net, toen Humpo Hotsflots met Evelientje

aan de hand in de verte kwam aangehold. „Gauw! Instappen!” gebod Jimmy, „geen minuut verliezen! Anders is het te laat!” Evy klom snel naar binnen in de cockpit, maar juist toen Humpo haar wilde volgen, hoorde hij een groot lawaai achter zich.....

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

125. Ho! Ik zit er nog niet in!

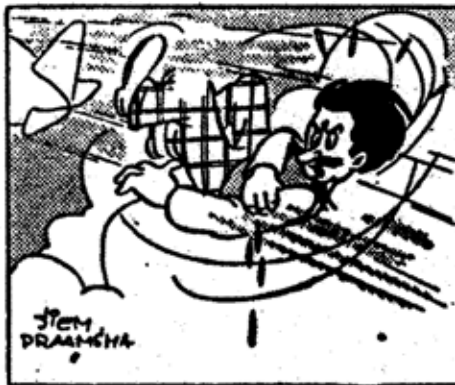
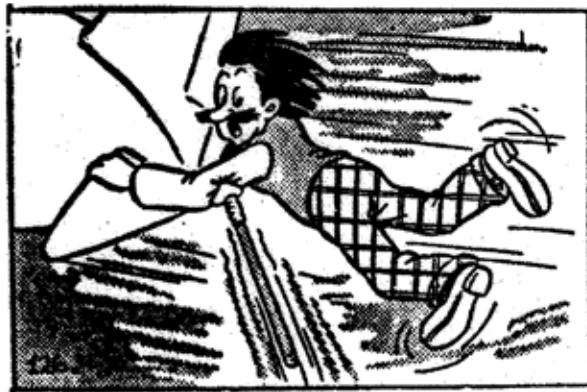

125. Het waren de wilden, die zo'n laawaal maakten. Zij hadden voor de derde keer hun angst overwonnen en kwamen nu, vastbesloten deze keer de blanken alle drie te vangen, te koken en op te eten. Met speren, stokken, pijlen en andere wapens kwamen ze op het vliegtuig aanrennen. En toen gebeurde het vreemde. Plotseling be-

gonnen de motoren van het vliegtuig heel hard te knetteren en het reed langzaam maar steeds verder weg. „Ho!” riep Humpo Hotsflots. „Ik zit er nog niet in! Wacht eens even! Heeee! Jimmy! Evy! „Ik kan niet zo hard lopen! Stop! Dacht je misschien dat ik lopend een vliegtuig kon bij-

houden...?” Het toestel reed echter door, zonder zich om de uitroepen van Humpo Hots Flots te bekommeren. En deze wist dan ook niet beter te doen, dan op een gegeven moment een enorme sprong te nemen en zich aan de staartstukken vast te klemmen.

126. Een speer in zijn arm

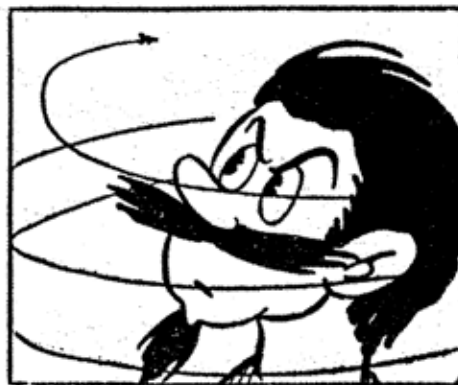

126. De negers lieten het er echter niet bij zitten. Als ze dan geen drie blanke hapjes hadden, dan maar één. En één van de wilden greep een speer, mikte zorgvuldig en... „Au!” riep Humpo Hotsflots met een pijnlijk gezicht. „Een smeer in mijn arm! Wat doet dat zeer! Ik zal proberen of ik

hem eruit kan trekken. Nu is het al een hele kunst, haast met een grote K, om de met twee handen aan het staartstuk van een vliegtuig vast te houden. Tenminste als het vliegtuig aan het vliegen is. Met één hand valt het helemaal niet mee, dat verzeker ik je! Zelfs Humpo Hotsflots die toch

nogal bedreven is in Kunst, moest erkennen dat zelfs hij het niet kon. Hij greep met zijn rechterhand naar zijn linkerarm, maar moest toen tegelijkertijd zijn linkerhand ook loslaten. Hij had toen heel geen houvast meer en viel naar beneden.....

127. Humpo valt

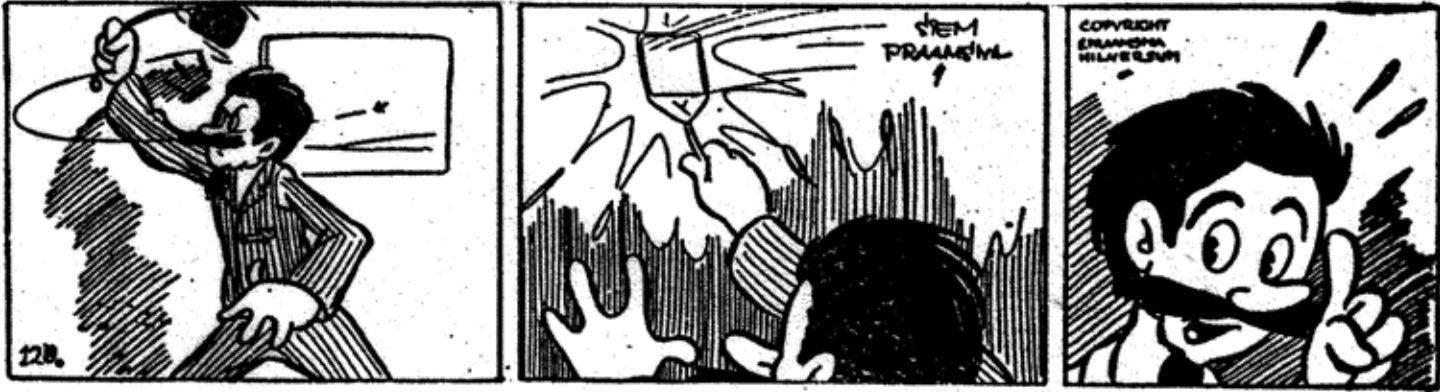
127. Hoe lang de val duurde, kon Humpo Hotsflots later onmogelijk zeggen. Hij dacht zelf uren, maar dat is natuurlijk overdreven. In ieder geval, na zijn val kwam hij met een harde bons, die in zijn hoofd nadreunde op een houten vloer te-

recht. Hij deed langzaam zijn ogen open en keek rond. Hij zag een bed, een omgevallen nachtkastje en een wekker die op vijf uur stond. Hij was... waarachtig, hij was in zijn eigen slaapkamer! En het leek er veel op, dat hij uit bed was gevallen en

dat hij alles maar gedroomd had! Maar nee, toch niet... want hij hoorde nog het brommen van de motoren van het vliegtuig en hij voelde nog de wond, die de speer in zijn linkerarm had gemaakt. Maar toen werd Humpo plotseling klaar wakker en zag..... De Mug.

Humpo Hotsflots - Deel 3: Koning voor een Dag

128. Humpo verslaat een mug.

128. „Jij lelijkderd!” riep Humpo Hotsflots tegen de mug, die alsmaar om zijn hoofd bleef zoemen. „Ik heb met jou nog een appeltje te schillen! Om me zo maar in mijn linkerarm te steken en voor vliegtuig te spelen!” Hij haalde uit zijn nachtkastje een vliegenmepper en ging op jacht. Nu is

Humpo Hotsflots helemaal niet handig in dat soort dingen, want als hij met een vliegenmepper slaat, is de vlieg allang weer verdwenen. Dat gebeurt trouwens met meer mensen... Maar vandaag had Humpo geluk. Bij de zeven-en-tachtigste slag was de mug er geweest. „Ziezo” zei Humpo trots. „Dit

is een goed einde van een groot avontuur! Maar nu ga ik nog even naar bed, want het is pas kwart over vijf. Kunstenaars moeten hun nachtrust hebben, zie je, anders komt er van de kunst niets terecht.

„Welterusten”.

E I N D E D E R D E D E E L

1. HET GEHEIM VAN DE SCHILDERIJLIJST.

Humpo krijgt de opdracht een schilderij te maken dat in een bestaande lijst moet passen. De lijst wordt echter gestolen en dan begint het avontuur....

2. DE BILJETJESDRUKKERS.

Humpo raakt een penseel kwijt in een mysterieuze hut in een bos. Als hij er naar gaat zoeken raakt hij in de problemen....

*Humpo
Hotsflots*

3. KONING VOOR EEN DAG.

Humpo en Evelientje proberen een radio zend- en ontvangtoestelletje uit. Ze gaan daarvoor het dak op, maar Humpo kijkt niet goed uit waar hij loopt....

4. HET LEVENDE SCHILDERIJ.

Humpo heeft een kasteel-ruïne gechilderd. Als hij later in de avond naar het kunstwerk zit te staren lijkt het schilderij wel tot leven te komen....

5. DE MISLUKTE BESTELLING.

Humpo moet een schilderij afleveren, maar als hij op weg is gegaan ontdekt hij dat hij het juiste adres vergeten heeft. Hij belt bij het verkeerde huis aan....